

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **J. Š.**,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem,
sídlem Rumunská 1720/12, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022, č. j. 131052/2017/KUSK/HRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vlašim (dále jen

„správní orgán I. stupně) ze dne 19. 9. 2017, č. j. ODSH 35502/17-BOL. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jimiž bylo ke dni 8. 5. 2017 dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedené záznamy potvrzeny.

Obsah podání účastníků řízení

2. Žalobce předně namítal, že napadené rozhodnutí je opřeno toliko o pokutové bloky, které nejsou způsobitelným podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Bloky nejsou řádně vyplněné a jsou nečitelné. Žalobce namítá, že na pokutovém bloku série JK/2015 č. K0152131 je nečitelně uvedeno přestupkové jednání, místo a datum jeho vydání. Z pokutového bloku série FC/2013 č. C 1221284 nelze seznat přestupkové jednání, právní kvalifikaci přestupku a místo vydání bloku. Pokutový blok série JL/2015 č. L1117377 obsahuje nečitelně uvedené přestupkové jednání, právní kvalifikaci přestupku, místo a datum jeho vydání. Žalobce doplnil, že pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí poukazuje na údaje, které pokutové bloky obsahují, jedná se o čistou spekulaci.
3. Žalobce dále namítal, že žalovaný porušil § 6 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť napadené rozhodnutí vydal více než 5 let po podání odvolání. Žalovaný porušil zásadu, aby bylo rozhodováno bez průtahů, a nedodržel zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí. Postup žalovaného je v rozporu se smyslem a účelem právní úpravy. Není účelné, aby řidič byl sankcionován pozbytím řidičského oprávnění za údajné přestupky, kterých se měl dopustit před více než pěti lety, ačkoli od té doby silniční předpisy dodržoval. Smyslem úpravy je, aby se řidič ze svých chyb poučil, a poté, co oprávnění získá zpět, se již přestupkům vyvaroval. Současně dodal, že současně trvá na tom, že předpisy vždy dodržoval a přestupků se nedopustil. Dále uvedl, že řidičské oprávnění nutně potřebuje k výkonu zaměstnání, kdy pracuje u M. K. a u společnosti Stavexmont s.r.o. jako montážník interiérových dveří, a též k tomu, aby mohl svou šestiletou dceru vozit do školy, na kroužky či k lékaři.
4. Žalovaný se žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že s námitkami vztahujícími se k náležitostem pokutových bloků se vypořádal v napadeném rozhodnutí. Pokutové bloky obsahují veškeré zákonem požadované náležitosti. Žalovaný zdůraznil, že v řízení o námitkách proti zápisu bodů se pouze posuzuje, zda zápis bodů byl zapsán na základě pravomocných rozhodnutí a zda zapsaný počet bodů byl proveden podle zákona. Žalovaný si je vědom, že odvolací řízení trvalo dlouhou dobu. Přestože odnětí řidičského oprávnění za dosažení hranice 12 bodů je pro řidiče újmou a určitým trestem, nelze analogicky aplikovat prekluzivní lhůty podle přestupkového zákona. Žalovaný uvedl, že podáním námitek se lhůta pro odevzdání řidičského oprávnění přerušuje do právní moci rozhodnutí. Žalobce dosáhl 12 bodů ke dni 8. 5. 2017. Až do právní moci napadeného rozhodnutí byl běh lhůty k pozbytí oprávnění přerušen. Žalobce měl řidičský průkaz po celou dobu k dispozici a své řidičské oprávnění bez omezení využíval. Déletrvající odvolací řízení tedy využil ve svůj prospěch.
5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného zopakoval, že pokutové bloky nejsou způsobitelným podkladem pro záznam bodů, protože nejsou čitelné. Žalobce setrval na tvrzení, že je v rozporu se smyslem právní úpravy sankcionovat řidiče za přestupky, kterých se měl dopustit před více než pěti lety, když v mezidobí silniční předpisy dodržoval. Žalobce

doplnil, že nemohl očekávat, že v řízení, které námitkami inicioval, bude rozhodnuto až po pěti letech. Nelze mu klást k tíži, že svého práva podat námitky využil. Nelze souhlasit s tvrzením žalovaného, že doba odvolacího řízení byla žalobci ku prospěchu. Žalobce řidičské oprávnění potřebuje nyní. Pokud by žalovaný rozhodl včas, mohl mít žalobce řidičské oprávnění již znovu k dispozici.

Jednání před soudem

6. Při jednání konaném dne 20. 4. 2023 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

7. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
8. Dne 25. 5. 2017 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně – poté, co mu bylo téhož dne doručeno oznámení, že ke dni 8. 5. 2017 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil správní spis o jednotlivé pokutové bloky, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků podléhajícím bodovému hodnocení. Námitky neopatřené podpisem žalobce byly doručeny správnímu orgánu I. stupně dne 30. 5. 2017. Dne 19. 6. 2017 žalobce k výzvě správního orgánu svůj podpis na podání doplnil.
9. Součástí správního spisu je výpis z evidenční karty řidiče ze dne 2. 6. 2017 a výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 12. 5. 2017, z něhož vyplývá, že
- dne 11. 11. 2007 byl žalobci zaznamenány 1 bod za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „zákon o přestupcích“),
 - dne 12. 11. 2008 došlo k odečtu 1 bodu,
 - dne 19. 7. 2009 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích,
 - dne 14. 9. 2009 bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 2 téhož zákona,
 - dne 15. 3. 2011 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 15. 3. 2012 došlo k odečtu 3 bodů,
 - dne 6. 3. 2013 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 23. 4. 2013 byly žalobci zaznamenány 4 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu,
 - dne 24. 4. 2015 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 26. 2. 2016 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona,
 - dne 22. 4. 2016 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona,
 - dne 13. 5. 2016 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,

- dne 8. 5. 2017 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 8. 5. 2017, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.

10. Součástí správního spisu jsou i jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, kopie pokutových bloků týkajících se přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 6. 3. 2013 (série FD/2013 č. D 0776948), 26. 2. 2016 (série FC/2013 č. C 1221284), 22. 4. 2016 (série GE/2014 č. E 2528984), 13. 5. 2016 (série JK/2015 č. K0152131) a 8. 5. 2017 (série JL/2015 č. L 1117377), které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly, a rozhodnutí Městského úřadu Vlašim ze dne 28. 3. 2013, č. j. ODSH 5342/2013 SIK (dále jen „rozhodnutí o přestupku“).
11. Žalobce dne 7. 8. 2017 nahlédl do spisu. Následně se dne 15. 8. 2017 vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Uvedl, že pokutové bloky nejsou čitelné a není zřejmé, o jaké přestupky se jedná.
12. Správní orgán I. stupně vyžádal jiné kopie pokutových bloků a poučil žalobce o právu seznámit se s podklady rozhodnutí, čehož žalobce využil dne 6. 9. 2017.
13. Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím ze dne 19. 9. 2017 zamítl námitky žalobce a současně potvrdil záznamy provedené na základě příslušných pokutových bloků. V rozhodnutí rekapituloval šest přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 6. 3. 2013, 26. 2. 2016, 22. 4. 2016, 13. 5. 2016 a 8. 5. 2017, podstatný obsah pokutových bloků a rozhodnutí o přestupku, který spáchal dne 6. 3. 2013. V návaznosti na vyjádření žalobce si obstaral nové kopie pokutových bloků. Správní orgán I. stupně přezkoumal obsah pokutových bloků a rozhodnutí o přestupku. Dospěl k závěru, že pokutové bloky obsahují všechny potřebné náležitosti pro záznam bodů. Žalobce podepsal pokutové bloky, čímž souhlasil s projednáním v blokových řízeních a potvrdil pravdivost v nich obsažených údajů. Počet bodů za spáchané přestupky byl správně zaznamenán. Žalobce dosáhl ke dni 8. 5. 2017 dvanácti bodů.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Namítal, že pokutové bloky nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Bloku série JK/2015 č. K0152131 vytkl, že neobsahuje čitelně uvedené přestupkové jednání, místo a datum vydání bloku. K pokutovému bloku série FC/2013 č. C1221284 uvedl, že z něj není zřejmé přestupkové jednání, právní kvalifikace a místo jeho vydání. Pokutový blok série JL/2015 č. L1117377 obsahuje nečitelné zejména přestupkové jednání, právní kvalifikaci a datum vydání bloku.
15. Správní orgán I. stupně předal spis žalovanému dne 25. 10. 2017. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, který dle žalovaného postupoval zcela v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44. Žalovaný se konkrétně zabýval třemi pokutovými bloky, proti nimž směřovaly odvolací námitky. Dospěl k závěru, že i tyto pokutové bloky byly řádně vyplněny, jsou dostatečně čitelné, obsahují údaje o totožnosti přestupce a nezaměnitelný popis skutků s uvedením porušených zákonných ustanovení a přestupků, za něž byly pokuty uloženy. Poukázal na to, že žalobce s přestupky a uložení pokut souhlasil a pokutové bloky podepsal. Námitky žalobce tedy neshledal důvodnými. Závěr správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů má oporu v podkladech, které shromáždil a jsou součástí správního spisu (mj. oznámení o přestupcích a pokutových blocích).

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Posouzení žaloby soudem

17. Podle § 6 odst. 1 správního řádu správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).
18. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
19. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.
20. Podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.
21. Soudu předně poukazuje na závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
22. K obecné námitce žalobce, že se napadené rozhodnutí opírá toliko o pokutové bloky, soud nejprve konstatuje, že z obsahu prvostupňového i napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgány nevycházely jen z pokutových bloků, ale též z oznámení o uložení pokut a z rozhodnutí o přestupku, na jejichž základě byly záznamy v registru řidičů provedeny. Soud připomíná, že obsah prvostupňového i napadeného rozhodnutí je třeba vnímat v jejich vzájemné souvislosti, neboť se argumentačně vzájemně doplňují a je nutné na ně nahlížet jako na jeden celek (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48, či ze dne 11. 10. 2018, č. j. 7 As 276/2017-28).
23. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí vypočetl jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a rozhodnutí o přestupku, na jejichž základě byly provedeny jednotlivé záznamy v registru řidičů, a zrekapituloval jejich obsah. Následně se zabýval obsahem pokutových bloků, jejichž kopie si v návaznosti na námitky žalobce vyžádal. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí soustředil na posouzení pokutových bloků, proti nimž směřovaly odvolací námitky žalobce, neboť jeho úkolem bylo zejména reagovat

na odvolací námitky žalobce (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). V závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí aproboval postup správního orgánu I. stupně, který založil své rozhodnutí na oznámeních o přestupcích (o uložení pokut), pokutových blocích a ostatních podkladech založených ve spise. Z obsahu prvostupňového i napadeného rozhodnutí je tedy patrné, že správní orgány vycházely nejen z pokutových bloků, ale též z oznámení o uložení pokut a z rozhodnutí o přestupku, která jsou též součástí správního spisu. Jelikož tato rozhodnutí tvoří jeden celek, nelze souhlasit s žalobcem, že se napadené rozhodnutí opírá toliko o pokutové bloky.

24. Soud se dále zabýval tím, zda pokutové bloky byly způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení.
25. Soud konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.
26. Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok s výjimkou podpisů. Pouze pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, je třeba si pokutové bloky či jejich kopie vyžádat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44, ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, či ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44).
27. Byť námitky žalobce byly zcela obecné, správní orgán I. stupně si vyžádal kopie příslušných pokutových bloků, a to v reakci na vyjádření žalobce k podkladům opakovaně. Správní orgány na jejich základě ověřily, že skutky spáchané ve dnech 6. 3. 2013, 26. 2. 2016, 22. 4. 2016, 13. 5. 2016 a 8. 5. 2017 byly se žalobcem projednány v blokovém řízení na místě, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem, žalobce pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání jednotlivých přestupků).

28. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, tedy i jejich nečitelnost, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifik blokového, resp. příkazního řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným. Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků. Vycházel přitom z kopií pokutových bloků, které si vyžádal správní orgán I. stupně, včetně kopií vyžádaných poté, kdy žalobce namítal nečitelnost prvotně vyžádaných kopií.
29. Z kopie pokutového bloku série FC/2013 č. C 1221284 (viz zejm. č. 1. 30 správního spisu) vyplývá, že pokutový blok obsahuje čitelné osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu a řidičského průkazu). Údaje o přestupkovém jednání a zejména právní kvalifikaci jsou na kopii pokutového bloku hůře čitelné. Nejedná se však o situaci, kdy by nebylo možné seznat, kterého přestupkového jednání a přestupku se žalobce dopustil. Přestupkové jednání bylo popsáno následovně: „RZ: XA, dne 26. 2. 2016 v 11:08 hod., ul. Spojovací SVO 917056, Praha, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. překročení maximální rychlosti v obci o 14 km/h, 50/67/64 km/h“. Popis přestupku byl specifikován takto: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč, otisk úředního razítka, označení a podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání („V Praze“) a podpis přestupce.
30. Z těchto údajů vyplývá, že žalobce dne 26. 2. 2016 v 11:08 hodin v Praze na ulici Spojovací u jednoznačně číselně identifikovaného sloupu veřejného osvětlení jako řidič vozidla registrační značky XA překročil maximální povolenou rychlost v obci o 14 km.h⁻¹. Popis skutku („překročení maximální rychlosti v obci o 14 km/h, 50/67/64 km/h“) byl čitelný a nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45, či ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020-20). Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu v obci změřena rychlost 64 km.h⁻¹, v místě, kde byla maximální rychlost 50 km.h⁻¹. Byť právní kvalifikace přestupku („§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“) byla na kopii pokutového bloku obtížně čitelná (zejména pokud jde o číslici 5 v označení paragrafu), v daném kontextu byla srozumitelná a správná a nevyvolává žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil žalobce (ze zcela zřetelného popisu přestupkového jednání jednoznačně vyplývá, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 14 km.h⁻¹, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb.). Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. Označení místa spáchání přestupku obcí, ulicí a (jedinečným) číslem sloupu veřejného osvětlení, ve

spojení s datem, časem a způsobem spáchání vylučuje možnost záměny s jiným přestupkovým jednáním. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji a jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on, což žalobce ostatně nenamítal. To platí i pro ostatní pokutové bloky. Z pokutového bloku rovněž jednoznačně plyne, že byl sepsán a vydán v Praze dne 26. 2. 2016. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobitelným podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Soud doplňuje, že údaje, které z pokutového bloku vyčetl, odpovídají údajům obsaženým v oznámení o uložení pokuty ze dne 29. 2. 2016, které je rovněž součástí správního spisu.

31. Soud se též neztotožnil s žalobcem, že by byly nečitelné údaje na kopii pokutového bloku série JK/2015 č. K0152131. Pokutový blok série JK/2015 č. K0152131 (viz č. l. 61 správního spisu) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „13.05.2016 v 10:50 hod., D1, km 160, z. 361/2000 Sb., § 6/1a, nebyl za jízdy připo. bez. pásem, nevlast. potv. o výj., rz: XA – Citroen“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč, označení, razítko a podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání (V „D 1“ dne „13. 5. 2016“) a podpis přestupce.
32. Není pravdou, že by údaje na pokutovém bloku nebyly čitelné. Zkratkovitost pokutového bloku nezakládá nemožnost jednoznačně identifikovat přestupkové jednání. Odkaz na „§ 6/1a, z. č. 361/2000 Sb.“, v němž je upravena povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 13. 5. 2016 v 10:50 hodin na 160. km dálnice D1 řídil motorové vozidlo registrační značky XA, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Právní kvalifikace spáchaného přestupku je vzhledem k obsahu celého pokutového bloku rovněž srozumitelná a správná. Zcela dostačující je i označení místa spáchání přestupku. Ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek jednoznačně identifikován. Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. Z pokutového bloku rovněž jednoznačně plyne, že byl sepsán a vydán na dálnici D1 dne 13. 5. 2016. Žalobce téhož dne svým podpisem pod pokutovým blokem vyjádřil souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrdil údaje na pokutovém bloku a převzetí části A bloku. Pravost podpisů na pokutových blocích žalobce nezpochybňoval. Soud proto i tento pokutový blok pokládá za způsobitelný podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Soud dodává, že i v tomto případě údaje na pokutovém bloku korespondují s oznámením o uložení pokuty ze dne 16. 5. 2016, které je též součástí správního spisu.
33. Čitelné a srozumitelné jsou i údaje na kopii pokutového bloku série JL/2015 č. L 1117377 (viz zejm. č. l. 62 správního spisu). Pokutový blok série JL/2015 č. L 1117377 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu), přestupkové jednání bylo specifikováno následovně: „8. 5. 2017 v 18:50 hod., Sadská u kruh. objezdu, porušil ustanovení § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., jako řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, RZ: XA“. V popisu přestupku je uvedeno: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 100 Kč, otisk úředního razítka, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání („V Sadské dne 8. 5. 2017“) a podpis přestupce.
34. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 8. 5. 2017 v 18:50 hodin v obci Sadská u kruhového objezdu řídil motorové vozidlo registrační značky XA, aniž by byl

připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Odkaz na „§ 6/1a, z. č. 361/2000 Sb.“, v němž je upravena povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Právní kvalifikace spáchaného přestupku je vzhledem k obsahu celého pokutového bloku rovněž srozumitelná a správná. Ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek jednoznačně identifikován. Z uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce, které bylo nezaměnitelně identifikováno. Z pokutového bloku rovněž jednoznačně plyne, že byl sepsán v obci Sadská dne 8. 5. 2017, přičemž žalobce téhož dne svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrdil správnost údajů na pokutovém bloku a převzal jeho část A. Soud proto i tento pokutový blok vyhodnotil jako způsobitý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Na okraj lze poznamenat, že i v tomto případě údaje na pokutovém bloku odpovídají údajům v oznámení o uložení pokuty.

35. S ohledem na výše uvedené se soud neztotožnil s žalobcem, že by údaje uváděné žalovaným v napadeném rozhodnutí byly čirou spekulací, neboť odpovídají zjištěním, která soud z předmětných pokutových bloků učinil. Navíc, jak bylo výše uvedeno, podkladem pro rozhodnutí byla též oznámení o uložených pokutách, jejichž obsah koresponduje s kopiemi pokutových bloků.
36. K ostatním pokutovým blokům (za přestupky spáchané dne 22. 4. 2016 a 6. 3. 2013) žalobce v žalobě ani ve správním řízení neuplatnil žádné konkrétní námitky. Pouze povšechně namítal, že pokutové bloky jsou nečitelné. V situaci, kdy žalobce konkrétně nezpochybnil údaje v těchto pokutových blocích, nebylo povinností soudu se jimi detailněji zabývat. Soud proto pouze obecně konstatuje, že z obsahu správního spisu zjistil, že zbylé pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, které pro ně zákon vyžadoval (srov. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání jednotlivých přestupků). Identifikují žalobce jakožto přestupce a konkretizují čeho, kdy a kde se dopustil, jak bylo jednání žalobce právně kvalifikováno a jaké sankce a kdy mu za ně byly uloženy. Vyplývá z nich, že dne 6. 3. 2013 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že v 11:45 hodin ve Vlašimi na Palackém náměstí řídil motorové vozidlo, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Dne 22. 4. 2016 žalobce porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že v 9:20 hodin v Chotýšanech u autobusové zastávky překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci po odečtu možné odchylky o 18 km.h⁻¹, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Pokutové bloky nevzbuzují žádné pochybnosti o tom, že se v nich vymezený přestupek stal a že se ho dopustil právě žalobce.
37. Soud tak uzavírá, že žalobní bod, v němž žalobce namítal, že žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vycházel z pokutových bloků, které jsou nečitelné a z nichž nebylo možné řádně zjistit skutkový stav, není důvodný.
38. Žalobce dále namítal, že žalovaný nedodržel zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí a porušil § 6 odst. 1 správního řádu.
39. Podle § 6 odst. 1 správního řádu správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).

40. Je pravdou, že v daném případě žalovaný nedodržel lhůtu pro vydání rozhodnutí stanovenou v § 71 odst. 3 ve spojení s § 90 odst. 6 správního řádu, neboť nevydal napadené rozhodnutí do 30 dnů od předložení spisu správním orgánem I. stupně. Je tedy nepochybné, že žalovaný byl nečinný, proti čemuž se mohl žalobce domáhat ochrany žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 správního řádu, eventuálně následně žalobou na ochranu před nečinností žalovaného. Lhůta pro vydání rozhodnutí dle § 71 odst. 3 správního řádu je však lhůtou pořádkovou, na jejíž uplynutí zákon neváže žádné právní důsledky pro věc samu. Překročení lhůty pro vydání správního rozhodnutí je sice vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v jejímž důsledku by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé [srov. formulaci § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a rozsudky NSS ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 As 295/2018-37, ze dne 18. 6. 2020, č. j. 1 As 42/2019-50, a ze dne 7. 4. 2022, č. j. 10 As 338/2021-56, rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 9 A 128/2010-33, č. 2985/2011 Sb. NSS, či ze dne 18. 7. 2019, č. j. 6 A 212/2017-50, nebo rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2022, č. j. 55 A 52/2022-21, a ze dne 13. 12. 2022, 55 A 43/2021-29].
41. Jak vyplývá z § 6 odst. 1 správního řádu, na který poukazuje žalobce a který odkazuje na § 80 správního řádu, nebyl-li žalobce, který byl zastoupen advokátem, v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl dle § 80 odst. 3 správního požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti, a případně se následně domáhat ochrany před nečinností žalovaného dle § 79 a násl. s. ř. s. Žalobce netvrdil a ani z obsahu správního spisu neplyne, že by využil prostředků na ochranu proti nečinnosti, které mu právní řád poskytuje.
42. Žalobce v souvislosti s průtahy v řízení dále namítl, že postup žalovaného je v rozporu se smyslem a účelem právní úpravy, neboť není účelné, aby byl sankcionován pozbytím řidičského oprávnění za údajné přestupky, kterých se měl dopustit před více než pěti lety, ačkoli od té doby silniční předpisy dodržoval a řidičské oprávnění potřebuje.
43. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010-89, č. 2391/2011 Sb. NSS (dále jen „rozsudek č. j. 8 As 23/2010-89“), podstata existence bodového hodnocení je obsažena v § 123a zákona o silničním provozu. Prostřednictvím bodového hodnocení dochází k průběžnému sledování kázně i recidivy řidičů, což přispívá k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Bodové hodnocení řidičů v sobě obsahuje složku represivní i preventivní. Represivní složka spočívá v zaznamenávání bodů za spáchaný přestupek nebo trestný čin a zejména pak v samotné ztrátě řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů. Složka preventivní v sobě zahrnuje možnost řidiče svým aktivním jednáním čelit hrozbě ztráty řidičského oprávnění jednáním, které není bodově hodnoceno, v důsledku čehož dochází k odečtu zákonem stanoveného počtu bodů. To má přispět k pozitivní motivaci řidičů k dodržování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a k eliminaci těch, kteří se dlouhodobě a opakovaně porušování těchto předpisů dopouští.
44. Zákon o silničním provozu v rámci bodového hodnocení porušení povinností na jednu stranu upravuje systém přičítání bodů řidiči, jenž se dopouští jednání v rozporu s pravidly silničního provozu, a na stranu druhou možnost odečítání bodů takovému řidiči, který se po zákonem stanovenou dobu nedopustil bodově hodnoceného chování. Děje se tak ovšem jen do té doby, než řidič dosáhne dvanácti bodů (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Smyslem odečítání bodů je motivace řidiče, který se již dopustil bodově

hodnoceného jednání, aby po stanovenou dobu jednal právně nezávadným způsobem, tj. aby se po dobu minimálně dvanácti měsíců nedopustil dalšího bodově hodnoceného jednání. Účelem je, aby řidič skrze své nezávadné chování nedosáhl celkového počtu dvanácti bodů, se kterým zákon spojuje následky v podobě ztráty řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz. V případě, kdy řidič již dosáhl maximálního počtu bodů, vychází zákon z toho, že preventivní působení bodového systému selhalo, a proto je na místě využít represivního nástroje v podobě ztráty řidičského oprávnění a vyloučení řidiče z provozu na pozemních komunikacích po stanovenou dobu (viz bod 22 rozsudku č. j. 8 As 23/2010-89).

45. V důsledku opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích, jež je doprovázeno bodovým hodnocením, může řidič dosáhnout nejvíce dvanácti bodů. Negativní následky dosažení tohoto počtu bodů jsou obsaženy zejména v § 123c odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností musí řidiči neprodleně písemně oznámit dosažení zákonného bodového limitu a současně jej vyzvat k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič následně pozbývá řidičské oprávnění uplynutím pěti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. K pozbytí řidičského oprávnění dochází ze zákona, bez povinnosti vydávat správní rozhodnutí, uplynutím uvedené lhůty (bod 23 rozsudku č. j. 8 As 23/2010-89, srov. rovněž např. Kovalčíková, D., Štandera, J. Zákon o provozu na pozemních komunikacích. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 272, a důvodovou zprávu k zákonu č. 411/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který bodové hodnocení řidiče zakotvil do zákona o silničním provozu).
46. Proti záznamu bodů lze uplatnit námitky. Zákon o silničním provozu spojuje s uplatněním námitek proti záznamu specifický následek, a sice přerušení lhůt k pozbytí řidičského oprávnění a odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu (bod 28 rozsudku č. j. 8 As 23/2010-89). Na dosažení dvanácti bodů ovšem nemá „odkladný účinek“ námitek vliv, neboť skrze tento procesněprávní institut je možné toliko oddálit (přerušením běhu lhůt uvedených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu) následky dosažení dvanácti bodů spočívající ve ztrátě řidičského oprávnění, nikoli zvrátit dosažení počtu 12 bodů.
47. Správní soudy se opakovaně zabývaly otázkou, zda se v souvislosti s řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů uplatní prekluze (promlčení) odpovědnosti za protiprávní jednání (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2019, č. j. 6 A 212/2017-50, rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019-40, ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019-38, či ze dne 7. 10. 2021, č. j. 4 As 62/2021-41, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2022, č. j. 55 A 52/2022-21). S ohledem na povahu řízení o námitkách a okruh otázek, jež přísluší správním orgánům v tomto řízení zkoumat, však dospěly k závěru, že tomu tak není. Soud neshledává důvod se od těchto závěrů odchýlit. Lze poznamenat, že ve věci řešené Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 18. 7. 2019, č. j. 6 A 212/2017-50, a následně NSS v rozsudku ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019-38, se jednalo o obdobný případ (správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 26. 4. 2011 zamítl námitky jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 9. 10. 2010, přičemž o odvolání žalobce ze dne 6. 5. 2011 bylo rozhodnuto dne 20. 7.

2017; žalobce přitom namítal, že správní řízení trvalo bez jeho zavinění více než sedm let a k pozbytí řidičského průkazu došlo bez jakékoliv časové návaznosti na přestupky spáchané v průběhu let 2009 až 2011).

48. NSS předně poukázal na to, že promlčení upravené v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dříve v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích), se vztahuje pouze na přestupky, tj. na protiprávní jednání, které je v zákoně za přestupek výslovně označeno. Konstatoval, že dosažení 12 bodů není dalším přestupkem ani jiným správním deliktem podle staré právní úpravy. Jedná se o specifickou formu správního trestání. Zdůraznil, že je třeba rozlišovat řízení o přestupku, v němž se rozhoduje o odpovědnosti za přestupek, a řízení o námitkách proti záznamu bodů, v němž se přezkoumává, zda jsou řidiči v registru řidičů správně evidovány body za přestupky, popřípadě zda skutečně dosáhl 12 bodů. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné (viz rozsudky ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019-40, a ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019-38). Jak bylo již výše uvedeno, správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existoval způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání (viz bod 16 rozsudku NSS ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23, č. 3423/2016 Sb. NSS, a v něm citovanou judikaturu, či body 14 až 16 rozsudku NSS ze dne 28. 7. 2016), na čemž nic nemění ani usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55. Proto také, přezkoumává-li správní orgán v námitkovém řízení správnost počtu zaznamenaných bodů v registru řidičů, činí tak ve vztahu k zákonu účinnému v době spáchání přestupku nebo - pokud je to pro pachatele příznivější - ve vztahu k zákonu účinnému ke dni rozhodnutí v blokovém řízení či ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, a nemůže je revidovat k okamžiku svého rozhodnutí. V řízení o námitkách již pouze přezkoumává dřívější postup správních orgánů co do otázek výše vymezených. Lze tedy shrnout, že řízení o přestupku a řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru jsou typově odlišná řízení, a nelze tedy ani analogicky převzít ustanovení o prekluzivní lhůtě ze zákona o odpovědnosti za přestupky či přestupkového zákona.
49. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má v § 123f odst. 4 vlastní úpravu, podle které podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 (lhůta pro vrácení řidičského průkazu a lhůta, jejímž uplynutím pozbývá řidič řidičské oprávnění) se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 (rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení provedení záznamu) nabude právní moci. Citované ustanovení jasně definuje, od kdy do kdy se přerušuje běh lhůt, a správní orgán ani soud nemá prostor v řízení o námitkách analogicky aplikovat ustanovení přestupkového zákona (viz body 58 až 59 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2019, č. j. 6 A 212/2017-50). Z uvedené úpravy vyplývá, že po dobu trvání řízení o námitkách (až do nabytí právní moci rozhodnutí, jímž se toto řízení končí) neběží lhůta, jejímž uplynutím řidič pozbývá řidičské oprávnění. Jak uvedl Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. 9. 2022, č. j. 55 A 52/2022-21, „*předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů je přezkum správnosti evidence bodů v registru řidičů. Důsledkem podání námitek je, že řidič nepozbývá řidičské oprávnění, dokud nejsou jeho námitky s konečnou platností posouzeny. Námitky tedy mají suspenzivní účinek ve vztahu k následku spojenému s vyrozuměním řidiče o dosažení 12 bodů v registru řidičů. Žádná právní norma však nestanoví,*

že pokud tento suspenzivní účinek trvá po určitou dobu (v důsledku nečinnosti správních orgánů), má být hrozba následku spojená s vyrozuměním o dosažení 12 bodů v registru řidičů jednou pro vždy odklizená (tedy řidič nemůže pozbyt řidičské oprávnění).“

50. Žalobce v žalobě poukazuje na to, že po dosažení 12 bodů předpisy o provozu na pozemních komunikacích dodržoval. K tomu soud uvádí, že úkolem správních orgánů v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů není posuzovat, zda je zákonný následek spojený s vyrozuměním o dosažení 12 bodů v registru řidičů v podobě pozbytí řidičského oprávnění přiměřený. Zákon nedává správním orgánům v řízení o námitkách proti záznamu bodů prostor pro úvahu ohledně přiměřenosti následku spojeného s dosažením 12 bodů (např. s ohledem na dobu, která od dosažení 12 bodů uplynula, následné chování žalobce či potřebu řidičského oprávnění k výkonu zaměstnání apod.). Jejich činnost se v tomto řízení omezuje výlučně na přezkum otázek souvisejících s evidencí bodů v registru řidičů. Správní orgány tedy v řízení o námitkách nerozhodují o tom, zda řidič pozbývá řidičské oprávnění (tedy o sankci *sui generis*, která je následkem dosažení 12 bodů a vyrozumění o dosažení 12 bodů), nýbrž výlučně o tom, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny správně (§ 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu). Jak bylo výše uvedeno, pokud řidič dosáhne 12 bodů, odečet bodů dle § 123e zákona o silničním provozu se neuplatní, byť by po dobu trvání řízení o námitkách splnil podmínky pro odečet bodů (viz rozsudek č. j. 8 As 23/2010-89, dále např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2022, č. j. 55 A 52/2022-21, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2021, č. j. 6 A 90/2019-46, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 7. 2021, 30 A 8/2021-88). Žalovaný tedy nepochybil, jestliže podané odvolání zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu bodů, ačkoliv řízení o námitkách trvalo déle než 5 let. Soud toliko na okraj poznamenává, že tím *a priori* nevylučuje možnost využít jiné zákonné prostředky ochrany práv, má-li žalobce za to, že výkon sankce spočívající v pozbytí řidičského oprávnění je nezákonný.
51. Pokud žalobce namítal, že účelem pozbytí řidičského oprávnění je, aby se ze svých chyb poučil a vyvaroval se dalšího páčání přestupků, soud dodává, že k tomu, aby se řidič opakovaní přestupků v budoucnu vyvaroval, primárně neslouží odebrání řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů, ale to, že je řidič uznán vinným ze spáchání konkrétního přestupku. Již to mělo žalobce přimět k tomu, aby se ze svých chyb poučil a dalšího páčání přestupků se vyvaroval. Pozbytí řidičského oprávnění na základě dosažení 12 bodů je až důsledkem toho, že řidič nevyužil možnosti adekvátně reagovat na opakované projednání přestupků a s nimi spojené záznamy bodů, které mohly být při řádném chování odečteny. Tento následek, který zákon s dosažením 12 bodů (resp. vyrozuměním o jejich dosažení), je již pouze dovršením působení na řidiče, který se opakovaně dopustil protiprávních jednání v silničním provozu. Žalobce si musel být vědom, že spáchal určitý počet přestupků, jakož i zákonného následku, který je s tím spojen. Tím že podal námitky, následek v podobě pozbytí řidičského oprávnění odsunul do pravomocného rozhodnutí o námitkách. Podáním námitek však nezvrátil to, že v důsledku opakovaného páčání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dosáhl 12 bodů. Žalovanému proto nelze vytýkat, že prvostupňové rozhodnutí, jímž byl potvrzen záznam 12 bodů ke dni 8. 5. 2017, potvrdil.
52. Soud nad rámec nosných důvodů poznamenává, že žalobce ani nenavrhl důkazy k prokázání svého tvrzení, že od zahájení řízení o námitkách do právní moci napadeného rozhodnutí dodržoval silniční předpisy.

Závěr a náklady řízení

53. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
54. Soud jako důkaz neprovedl žalobcem navržené pokutové bloky, napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí, neboť tyto listiny byly součástí správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl důkaz výsledkem Magdaleny Kolářové a pracovní smlouvou, které žalobce navrhl při jednání soudu, neboť s ohledem na okruh otázek, jež přísluší správním orgánům zkoumat v řízení o námitkách a shora uvedený právní názor nebylo pro posouzení věci rozhodné, zda žalobce potřebuje řidičské oprávnění pro výkon zaměstnání.
55. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost. Soud připomíná, že paušální náhradu nákladů řízení ve správním soudnictví přiznat nelze a je třeba vycházet pouze z nákladů, které účastník prokáže (viz rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. dubna 2023

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu